

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO UPRAVE

KLASA: 023-01/15-01/226

URBROJ: 515-02-02/1-16-8

Zagreb, 21. siječnja 2016.

Na temelju članka 82.a Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi („Narodne novine“, broj 33/01, 60/01, 129/05, 109/07, 125/08, 36/09, 150/11, 144/12, 19/13 – pročišćeni tekst i 137/15 – ispr.), a u svezi s člankom 32. stavkom 3. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina („Narodne novine“, br. 155/02, 47/10, 80/10 i 93/11) i člankom 24. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, broj 51/00 i 56/00), Ministarstvo uprave je, dana 21. siječnja 2016. godine, donijelo

ODLUKU

Obustavljaju se od primjene:

1. Statutarna odluka o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara KLASA: 012-03/09-01/01, URBROJ: 2196/01-01-15-47, od 17. kolovoza 2015. („Službeni vjesnik“ Grada Vukovara broj 7/15), u dijelu:
  - a) U članku 5. (izmijenjeni članak 61. Statuta), stavku 3. riječi: „te u skladu s raspravljenim i donesenim zaključcima donosi odluku o mogućnosti, odnosno potrebi proširivanja opsega osiguranih individualnih prava pripadnika srpske nacionalne manjine koji žive u Gradu Vukovaru novim pravima iz kataloga prava predviđenih zakonom o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj.“
  - b) Članak 5. (izmijenjeni članak 61. Statuta), stavak 4.
  - c) U članku 6. (dodani članak 61.a Statuta), stavku 1. riječ: „postupno“.
  - d) Članak 6. (dodani članak 61.a Statuta) stavak 2.
  - e) U članku 7. (dodani članak 111. Statuta) stavku 2. riječi: „stavaka 3. i 4. i članka 61.a stavka 2.“
2. Statutarna odluka o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara KLASA: 012-03/09-01/01, URBROJ: 2196/01-01-15-48, od 17. kolovoza 2015. („Službeni vjesnik“ Grada Vukovara broj 7/15), u dijelu:
  - a) U članku 5. stavku 1. riječ: „pisani“.
  - b) U članku 5. stavku 1. točki 2. riječ: „pojedini“, riječi: „koji vijećnik naznači u svom pisanom zahtjevu“ i riječ: „tog“.
  - c) U članku 5. stavku 1. točki 3. riječi: „koji vijećnik naznači u svom pisanom zahtjevu, odnosno zatraženi dio tog zapisnika“.

- d) U članku 5. stavku 1. točki 4. riječi: „a koji vijećnik naznači u svom pisanom zahtjevu, odnosno zatraženi dio tog akta“.
- e) Članak 5. stavak 2.
- f) U članku 6. stavku 1. riječi: „i koji ima pravni interes“ i riječ: „pisani“.
- g) U članku 6. stavku 2. riječi: „dok će se ispisivanje teksta pečata i žigova istom veličinom slova osigurati kada se steknu uvjeti sukladno članku 61. stavku 3. Statuta Grada Vukovara“.
- h) Članak 7.

O b r a z l o ž e n j e

I. U Ministarstvu uprave zaprimljena je dana 27. kolovoza 2015. obavijest Vijeća srpske nacionalne manjine u Gradu Vukovaru od 24.08.2015, Broj: 01-46/15, kojom se u skladu s člankom 32. stavkom 2. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina („Narodne novine“, br. 155/02, 47/10, 80/10 i 93/11) obavještava Ministarstvo uprave da je Gradsko vijeće Grada Vukovara na sjednici održanoj dana 17.08.2015.g., donijelo Statutarnu odluku o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara i Statutarnu odluku o ostvarivanju ravnopravne službene upotrebe jezika i pisma srpske nacionalne manjine, za koje odluke Vijeće smatra da su suprotne Ustavu Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka USRH), Ustavnom zakonu o pravima nacionalnih manjina i Zakonu o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, br. 51/00 i 56/00).

Također je navedeno da sporne statutarne odluke nisu donijete konsenzusom i dogovorom svih zainteresiranih strana, već klasičnim nadglasavanjem te da prijedlog tih akata nije usvojio ni Odbor za zaštitu ljudskih prava etničkih i nacionalnih zajednica i manjina Gradskog vijeća Grada Vukovara, niti je Vijeće srpske nacionalne manjine u Gradu Vukovaru dalo suglasnost na prijedloge akata.

Nadalje se navodi da su obje statutarne odluke u potpunosti suprotne člancima 3., 5., 12. i 15. Ustava Republike Hrvatske, člancima 2., 6. i 10. Okvirne konvencije za zaštitu nacionalnih manjina, članku 10. Europske povelje o regionalnim i manjinskim jezicima, člancima 7., 8. i 12. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina te glavi drugoj i članku 21. sadržanom u glavi trećoj Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj.

Po zaprimanju navedene obavijesti Vijeća srpske nacionalne manjine u Gradu Vukovaru, Ministarstvo uprave je svojim dopisom od 27. kolovoza 2015. (KLASA: 023-01/15-01/226, URBROJ: 515-02-02/1-15-2) zatražilo žurno očitovanje predsjednika Gradskog vijeća i gradonačelnika Grada Vukovara.

U očitovanju gradonačelnika i predsjednika Gradskog vijeća Grada Vukovara od 1. rujna 2015. (KLASA: 012-03/09-01/01, URBROJ: 2196/01-02-15-51) u bitnome je navedeno da su Statutarna odluka o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara i Statutarna odluka o ostvarivanju ravnopravne službene upotrebe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara, koje je Gradsko vijeće donijelo na sjednici održanoj 17.8.2015., donesene većinom glasova ukupnog broja članova Vijeća i po postupku propisanom Statutom Grada Vukovara i Poslovníkom Gradskog vijeća, da su predmetne odluke sukladne Ustavu Republike Hrvatske, Ustavnom zakonu o pravima nacionalnih manjina i Zakonu o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj te da na temelju istih pripadnici

srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara ostvaruju prava utvrđena Ustavom i zakonom.

Nadalje, Ministarstvo uprave obratilo se predsjednici Ustavnog suda Republike Hrvatske zamolbom od 2. rujna (KLASA: 023-01/15-01/226, URBROJ: 515-02-02/1-15-4) za davanje upute vezano uz primjenu Odluke Ustavnog suda Broj: U-VII-4640/2014, u kojoj je Ustavni sud, u točki III. izreke i u točki 32. alineji 3. obrazloženja, odredio da u razdoblju do donošenja izmjena i dopuna Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, br. 51/00 i 56/00 - ispravak) nadležna državna tijela neće provoditi taj zakon na području Grada Vukovara uporabom prisilnih mjera, a kako bi se izbjeglo moguće postupanje Ministarstva suprotno Odluci Ustavnog suda, te je zamoljeno objašnjenje Ustavnog suda spada li i obustava statuta u „prisilne mjere“.

Zamoljeno je i objašnjenje spada li i nalaganje neposredne primjene zakona iz članka 24. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj, a posebno izvršavanje naloga od strane državnih službenika (uključujući i policijske službenike) umjesto tijela jedinice lokalne samouprave kod neposredne primjene zakona, u „prisilne mjere“, jer sama obustava statutarnih odredaba, a bez nalaganja neposredne primjene zakona te posebno izvršavanja naloga od strane državnih službenika umjesto tijela jedinice lokalne samouprave kod neposredne primjene zakona (primjerice: postavljanje natpisnih ploča predstavničkih, izvršnih i upravnih tijela općina, gradova i županija kao i pravnih osoba koje imaju javne ovlasti, pisanih prometnih znakova i drugih pisanih oznaka u prometu, naziva ulica i trgova, naziva mjesta i geografskih lokaliteta), ne bi imala nikakav učinak na osiguravanje ravnopravne uporabe jezika i pisma nacionalne manjine, a s druge strane proizvela bi dodatne političke sporove bez svestranog dijaloga vođenog u dobroj vjeri, kako je to i sam Ustavni sud naveo u točki 33. obrazloženja svoje Odluke.

Ujedno, Ministarstvo uprave naznačilo je da će, kako zbog dvojbi u tumačenju pojma „prisilne mjere“ i vrlo kratkih rokova koje je propisao Ustavni zakon o pravima nacionalnih manjina nije u mogućnosti postupiti u tim rokovima, pokrenuti i postupak nadzora zakonitosti statuta iz Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji se u bitnome svodi na isto, ali sa nešto dužim rokovima, vodeći računa da najveći dio odredbi koje smatramo potrebnim obustaviti, stupaju na snagu 1.1.2016. godine.

U pismu predsjednice Ustavnog suda od 07. listopada 2015., Broj: U-VII-4640/2014, navedeno je da kada je riječ o postupku nadzora zakonitosti statuta, propisanom Zakonom o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi, Ustavni sud može samo potvrditi da je riječ o postupku nadzora u nadležnosti Ministarstva uprave, koji je to Ministarstvo ovlašteno provesti uvijek kad smatra da su za to ispunjene pretpostavke. Kada je riječ o mjeri obustave od izvršenja općih akata, Ustavni sud primjećuje da odredbe statutarnih odluka od 17. kolovoza 2015., na koje se upućuje, nisu na snazi, odnosno da stupaju na snagu 1. siječnja 2016., te da se, s obzirom na tu činjenicu, ocjenjuje da do dana njihova stupanja na snagu ne postoje osnove za otvaranje pitanja koja su u dopisu Ministarstva naznačena.

II. Slijedom zaprimljene obavijesti iz točke I. ovoga Obrazloženja, uvidom u dostavljene statutarne odluke donesene na 13. sjednici Gradskog vijeća Grada Vukovara i Službeni vjesnik Grada Vukovara broj 7 od 18. kolovoza 2015., u kojem su obje odluke objavljene, Ministarstvo uprave je obavilo objedinjeni nadzor nad zakonitošću Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara i Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara.

Objedinjeni nadzor nad oba sporna opća akta obavljen je iz razloga što se i jednim i drugim aktom uređuju ista pitanja te bi bilo pravno nesvrhsishodno odvajati ih i promatrati kao zasebne akte.

Što se tiče forme spornih akata ističe se da iz odredaba mjerodavnih propisa proizlazi da se prava službene uporabe jezika i pisma nacionalne manjine uređuju statutom jedinice lokalne samouprave.

Međutim, iako nomotehnički neuobičajeno, Ministarstvo uprave respektira volju predstavničkog tijela Grada Vukovara da zasebnom statutarnom odlukom (koja se smatra dijelom Statuta, kao što je navedeno u članku 5. stavku 2. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara), uredi predmetna, vrlo značajna, pitanja te Statutarnu odluku o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara smatra statutarnim aktom.

U provedbi nadzora zakonitosti općih akata Ministarstvo uprave utvrdilo je sljedeće:

1. U odnosu na Statutarnu odluku o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara

Statutarna odluka o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara, KLASA: 012-03/09-01/01, URBROJ: 2196/01-01-15-47, od 17. kolovoza 2015., donesena je na 13. sjednici Gradskog vijeća održanoj dana 17. kolovoza 2015. i objavljena u „Službenom vjesniku“ Grada Vukovara broj 7 od 18. kolovoza 2015., a stupila je na snagu osmog dana od objave, odnosno 26. kolovoza 2015.

Člancima 5. i 6. Statutarne odluke, kojima se mijenja članak 61. Statuta i dodaje članak 61.a, formalno se propisuje pravo pripadnika srpske nacionalne manjine na ravnopravnu službenu uporabu jezika i pisma te manjine.

Tako je člankom 5. Statutarne odluke (člankom 61. Statuta) propisano da se u skladu s člankom 8. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina u vezi s člankom 6. stavkom 2. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“ br. 51/00, 56/00-ispravak), *individualna prava građana iz reda pripadnika srpske nacionalne manjine koji žive na području Grada Vukovara, zajamčena tim zakonom postupno osiguravaju posebnom Statutarnom odlukom o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara (u danjem tekstu Statutarna odluka).*

Statutarna odluka smatra se dijelom ovog statuta s posebnim statusom statutarne povelje o razumijevanju, solidarnosti, snošljivosti i dijalogu među građanima Vukovara, pripadnicima hrvatskog naroda i pripadnicima srpske nacionalne manjine.

Gradsko vijeće Grada Vukovara razmatra u listopadu svake godine dostignuti stupanj razumijevanja, solidarnosti, snošljivosti i dijaloga među građanima Vukovara iz stavka 2. ovog članka te u skladu s raspravljenim i donesenim zaključcima donosi odluku o mogućnosti, odnosno potrebi proširivanja opsega osiguranih individualnih prava pripadnika srpske nacionalne manjine koji žive u Gradu Vukovaru novim pravima iz kataloga prava predviđenih zakonom o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj.

Na temelju navedene Odluke, Gradsko vijeće Grada Vukovara svake godine, a najkasnije svake druge godine, donosi dopunu Statutarne odluke kojom se pripadnicima srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara priznaju prethodno dogovorena nova prava.

Nadalje, člankom 6. Statutarne odluke (člankom 61.a Statuta) propisano je da se u skladu s člankom 8. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina u vezi s člankom 10. stavkom 2. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj, *Statutarnom odlukom postupno propisuju i pojedina kolektivna prava srpske nacionalne manjine na jednom, više, odnosno na cijelom području Grada Vukovara, zajamčena Zakonom o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj.*

Statutarna odluka dopunjuje se novim kolektivnim pravima srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara iz stavka 1. toga članka u postupku i na način propisan člankom 61. stavcima 3. i 4. Statuta.

Ujedno, člankom 7. Statutarne odluke, kojom se dodaje članak 111. Statuta, a koja ima karakter prijelazne odredbe, propisano je da će *Gradsko vijeće Grada Vukovara donijeti Statutarnu odluku o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara iz članka 61. i 61.a ovog Statuta na istoj sjednici na kojoj donosi ovu Statutarnu odluku o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara.*

Obveza Gradskog vijeća iz članka 61. stavaka 3. i 4. i članka 61.a stavka 2. ovoga Statuta počinje u listopadu 2016.

Ustavni sud Republike Hrvatske u svojoj Odluci Broj: U-VIIR-4640/2014 („Narodne novine“, br. 104/14 i 130/14) te u Odluci Broj: U-II-610/2013 („Narodne novine“, br. 104/14) odredio je da je Gradsko vijeće Grada Vukovara dužno, vodeći se člankom 6. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj, u Statutu Grada Vukovara izrijekom propisati i urediti, za cijelo područje odnosno za pojedini dio ili pojedine dijelove područja Grada Vukovara, individualna prava pripadnika nacionalnih manjina na službenu uporabu svoga jezika i pisma te javnopravne obveze tijela državne i javne vlasti između onih navedenih u Zakonu o službenoj uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina (»Narodne novine« broj 51/00. i 56/00. – ispr.) za koje smatra da odgovaraju životnim činjenicama i faktičnim okolnostima u Gradu Vukovaru, u opsegu koji ne ugrožava samu bit tih prava, a istodobno uvažava potrebe većinskog hrvatskog naroda koje izvire iz još uvijek živih posljedica velikosrpske agresije početkom 90-ih godina 20. stoljeća te potrebu pravednog i pravilnog tretmana srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara.

Također, u Odluci Broj: U-VIIR-4640/2014, vezano uz odredbe članka 8. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina i članka 6. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj, Ustavni je sud utvrdio da budu li sva ili neka od tih prava odnosno sve ili neke od javnopravnih obveza izrijekom predviđeni statutom, onda statutom moraju biti uređene i pretpostavke za ostvarenje tih priznatih prava odnosno za provedbu propisanih obveza, kao i način njihova ostvarenja odnosno primjene. Pod »načinom njihova ostvarenja odnosno primjene« razumije se i mogućnost propisivanja prikladnog vremenskog okvira unutar kojega će pojedina odredba statuta – s obzirom na pravo odnosno obvezu koju uređuje – stupiti na snagu.

Ujedno je utvrdio da se, s obzirom na to da je u članku 6. stavku 2. ZUJIPNM-a riječ o iznimci, pretpostavlja po naravi stvari da za primjenu te zakonske odredbe moraju postojati dostatni i relevantni razlozi.

Odredbama članaka 5. i 6. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara nisu uređena prava nacionalne manjine na uporabu jezika i pisma na način propisan odredbama Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina i Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj, niti su tim odredbama u Statutu Grada

Vukovara izrijekom propisana i uređena prava pripadnika nacionalnih manjina na službenu uporabu svoga jezika i pisma u smislu određenja Ustavnog suda Republike Hrvatske.

Dapače, tim se odredbama odgaga uređenje ostvarivanja ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine u Gradu Vukovaru te istodobno navodi preispitivanje potrebe za ostvarivanje istih.

Međutim, dio stavka 3. članka 5. kojim je propisano da Gradsko vijeće Grada Vukovara razmatra u listopadu svake godine stupanj razumijevanja, solidarnosti, snošljivosti i dijaloga među građanima Vukovara iz stavka 2. toga članka, može se promatrati kao propisivanje obveze Gradskog vijeća da u točno određeno vrijeme, jednom godišnje, razmotri predmetna pitanja, pri čemu nema zapreke da se isto razmatra i češće, odnosno u bilo koje vrijeme ako navedena pitanja budu uvrštena u dnevni red Gradskog vijeća sukladno Statutu Grada i Poslovniku Gradskog vijeća.

Što se tiče članka 7. Statutarne odluke, odredba stavka 1. potpuno je nomotehnički neispravna, uvjetna i po svom sadržaju ne spada u statutarne odredbe, čak ni kao prijelazna odredba. Međutim, s obzirom da je ta odredba u potpunosti konzumirana te je na istoj sjednici Gradskog vijeća donesena i Statutarna odluka o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara, obustava te odredbe bila bi bespredmetna.

Odredbom stavka 2. članka 7. odgaga se obveza Gradskog vijeća utvrđena odredbama obustavljenim ovom Odlukom, tako da se posljedično obustavlja i dio predmetne odredbe.

Ovakvo uređenje u potpunosti je suprotno duhu i smislu odredaba, prije svega, Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj, kao i odredaba Ustava Republike Hrvatske i Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina.

2. U odnosu na Statutarnu odluku o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara

Statutarna odluka o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara, KLASA: 012-03/09-01/01, URBROJ: 2196/01-01-15-48, od 17. kolovoza 2015., donesena je na 13. sjednici Gradskog vijeća održanoj dana 17. kolovoza 2015. i objavljena u „Službenom vjesniku“ Grada Vukovara broj 7 od 18. kolovoza 2015., a stupa na snagu 1. siječnja 2016. godine.

Člankom 5. u stavku 1. Statutarne odluke propisano je da *Grad Vukovar, u granicama svoje nadležnosti, osigurava vijećniku Gradskog vijeća Grada Vukovara iz reda pripadnika srpske nacionalne manjine, na njegov pisanu zahtjev, na srpskom jeziku i ćirilicom pismu:*

- 1. prijedlog dnevnog reda sjednice Gradskog vijeća;*
- 2. pojedini materijali za sjednicu Gradskog vijeća Grada Vukovara koji vijećnik naznači u svom pisanom zahtjevu, odnosno zatraženi dio tog materijala;*
- 3. zapisnik sa sjednice Gradskog vijeća Grada Vukovara koji vijećnik naznači u svom pisanom zahtjevu, odnosno zatraženi dio tog zapisnika;*
- 4. akt koji je na sjednici donijelo Gradsko vijeće Grada Vukovara, a koji vijećnik naznači u svom pisanom zahtjevu, odnosno zatraženi dio tog akta.*

Stavkom 2. istoga članka propisano je da se pravo vijećnika iz stavka 1. tog članka ostvaruje tijekom proračunske godine na način da se ukupna proračunska sredstva, koja su za tu namjenu osigurana u godišnjem proračunu Grada Vukovara, odgovarajuće raspodjele po mjesecima sukladno godišnjem planiranom kalendaru aktivnosti Gradskog

vijeća, pri čemu vijećnici iz stavka 1. toga članka ostvaruju ta prava do iznosa sredstava koji je za tu namjenu osiguran u pojedinom mjesecu.

Odredbom članka 5. uređuju se „posebna“ prava gradskih vijećnika i zamjenika gradonačelnika iz reda pripadnika srpske nacionalne manjine, međutim potrebno je napomenuti da se ne radi ni o kakvim posebnim pravima, već pravima uređenim člankom 8. stavkom 2. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnim manjina u Republici Hrvatskoj. Osim toga, prava koja te osobe imaju po Zakonu ovom se odredbom neosnovano sužavaju i njihovo ostvarivanje dodatno uvjetuje.

U članku 6. stavku 1. Statutarne odluke propisano je da *Grad Vukovar, u granicama svoje nadležnosti, osigurava građaninu iz reda pripadnika srpske nacionalne manjine, koji živi u Gradu Vukovaru i koji ima pravni interes, na njegov pisani zahtjev, prijepis na srpskom jeziku i ćiriličnom pismu cijelog ili zatraženog dijela izvornika pojedinog predmeta, propisa, akta ili isprave iz članka 3. ove Statutarne odluke, odnosno tiskanje dvojezičnog obrasca iz članka 3. ove Statutarne odluke, ako je predmet rješavan, taj propis, akti ili isprava donesen, odnosno obrazac izrađen:*

- 1. u radu Gradskog vijeća Grada Vukovara ili gradonačelnika Grada Vukovara,*
- 2. u postupku pred upravnim tijelima Grada Vukovara.*

U članku 6. stavku 2. Statutarne odluke propisano je da *u prijepisu predmeta, propisa, akta ili isprave iz stavka 1. ovog članka, odnosno u tiskanom dvojezičnom obrascu iz stavka 1. ovog članka, Grad Vukovar osigurava dvojezično, na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu i na srpskom jeziku i ćiriličnom pismu ispisivanje zaglavlja akata istom veličinom slova, dok će se ispisivanje teksta pečata i žigova istom veličinom slova osigurati kada se steknu uvjeti sukladno članku 61. stavku 3. Statuta Grada Vukovara.*

Člankom 7. Statutarne odluke utvrđeno je da se *kolektivna prava srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara osiguravaju kada se steknu uvjeti sukladno članku 61. stavku 3. Statuta Grada Vukovara.*

Vezano uz određenja Ustavnog suda Republike Hrvatske iz odluka navedenih u odnosu na Statutarnu odluku o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara, ističe se da ni odredbama Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara nisu uređene pretpostavke za ostvarenje prava i provedbu obveza srpske nacionalne manjine, niti je ispoštivan prikladan vremenski okvir vezano uz stupanje na snagu odredaba kojima bi se pravo odnosno obveza uređivali.

III. U članku 3. **Ustava Republike Hrvatske**, nacionalna ravnopravnost i vladavina prava utvrđene su kao najviše vrednote ustavnog poretka Republike Hrvatske i temelj za tumačenje Ustava.

Člankom 5. Ustava propisano je da u Republici Hrvatskoj zakoni moraju biti u suglasnosti s Ustavom, a ostali propisi i s Ustavom i sa zakonom te da je svatko dužan držati se Ustava i prava i poštivati pravni poredak Republike Hrvatske.

Člankom 12. Ustava propisano je da je u Republici Hrvatskoj u službenoj uporabi hrvatski jezik i latinično pismo, a da se u pojedinim lokalnim jedinicama uz hrvatski jezik i latinično pismo u službenu uporabu može uvesti i drugi jezik te ćirilčno ili koje drugo pismo pod uvjetima propisanim zakonom.

U članku 15. Ustava utvrđeno je da se u Republici Hrvatskoj jamči ravnopravnost pripadnicima svih nacionalnih manjina te da se ravnopravnost i zaštita njihovih prava uređuju ustavnim zakonom koji se donosi po postupku za donošenje organskih zakona.

Nadalje, odredbom članka 8. **Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina** je propisano kako se odredbe toga Ustavnog zakona i odredbe posebnih zakona kojima se uređuju prava i slobode pripadnika nacionalnih manjina moraju tumačiti i primjenjivati u svrhu poštivanja pripadnika nacionalnih manjina i hrvatskog naroda, razvijanja razumijevanja, solidarnosti, snošljivosti i dijaloga među njima.

Odredba članka 8. spada u temeljne, načelne odredbe Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina kojim se utvrđuje načelni pristup tumačenju i primjeni propisa kojim se uređuju prava nacionalnih manjina. Odredba upućuje na potrebu razumijevanja cjelokupnog Ustavnog zakona zašto su pojedina prava nacionalnih manjina propisana zakonom i potrebu primjene svih prava koja su sadržana u Ustavnom zakonu, kao i Zakonu o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj (Narodne novine, br. 51/2000 i 56/2000) koji regulira pravo manjine na uporabu vlastitog jezika i pisma ne zanemarujući pritom relevantne međunarodne propise.

U obrazloženju navedene odredbe u Prijedlogu ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina, s Konačnim prijedlogom zakona, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske 22. srpnja 2002. godine stoji kako je predmetna odredba uređena sukladno odredbama članaka 2. i 6. **Okvirne konvencije za zaštitu nacionalnih manjina.**

Republika Hrvatska je stranka navedene Okvirne konvencije.

Odluku o proglašenju Zakona o potvrđivanju Okvirne konvencije za zaštitu nacionalnih manjina („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, broj 14/97) Zastupnički dom Sabora Republike Hrvatske donio je 29. rujna 1997. godine.

Stranke Okvirne konvencije ratifikacijom preuzimaju obvezu promicati potpunu i djelotvornu jednakost pripadnika manjina u svim područjima gospodarskoga, društvenoga, političkoga i kulturnoga života te osigurati uvjete koji će pripadnicima nacionalnih manjina omogućiti da izraze, očuvaju i razvijaju vlastitu kulturu i identitet.

U odredbi članka 2. Okvirne konvencije stoji kako se odredbe Okvirne konvencije primjenjuju u dobroj vjeri, u duhu razumijevanja i snošljivosti te u skladu s načelima dobrosusjedstva, prijateljskih odnosa i suradnje među državama.

U odredbi članka 6. Okvirne konvencije navedeno je da će stranke poticati duh snošljivosti i međukulturnog dijaloga i poduzeti učinkovite mjere na promicanju uzajamnog poštovanja razumijevanja i suradnje među svim ljudima koji žive na njihovu području, bez obzira na etničku, kulturnu, jezičnu ili vjersku pripadnost tih ljudi, posebice na području obrazovanja, kulture i medija. Također, stranke se obvezuju poduzeti odgovarajuće mjere zaštite osoba koje bi mogle biti izložene prijetnjama ili diskriminaciji, neprijateljstvu ili nasilju radi njihove etničke, kulturne, jezične ili vjerske pripadnosti.

U odredbi članka 10. Okvirne konvencije navedeno je da se stranke obvezuju priznati pravo da svaki pripadnik nacionalne manjine ima pravo slobodno i bez miješanja koristiti svoj manjinski jezik, privatno i javno, u govoru i u pismu.

Također, na područjima nastanjenima osobama koje tradicionalno ili u znatnijem broju pripadaju nacionalnim manjinama, ukoliko te osobe to zatraže te ondje gdje takav zahtjev odgovara stvarnoj potrebi, stranke će uzastojati, koliko je to moguće, osigurati uvjete koji će omogućiti korištenje manjinskog jezika u ophođenju tih osoba s tijelima vlasti.

Isto tako, stranke se obvezuju svakoj osobi koja pripada nacionalnoj manjini jamčiti pravo na to da smjesta bude informirana, na jeziku kojeg razumije, o razlozima svojeg uhićenja te o naravi i povodu optužbe protiv nje, kao i to da se brani na tom jeziku, u slučaju potrebe i uz slobodnu pomoć prevoditelja.

Odredbom članka 11. stavka 3. Okvirne konvencije utvrđeno je da će na područjima tradicionalno nastanjenima znatnijim brojem osoba koje pripadaju nacionalnoj manjini, stranke će u okviru svojih pravnih sustava, uključujući - gdje je to prikladno - sporazume s drugim državama te uzimajući u obzir njihove specifične uvjete, uzastojati istaknuti tradicionalne lokalne nazive, nazive ulica i druge topografske oznake namijenjene javnosti također i na manjinskom jeziku kad za takve oznake postoji dostatno zanimanje.

Republika Hrvatska je ujedno stranka i **Europske povelje o regionalnim i manjinskim jezicima**, a Hrvatski sabor je na sjednici 17. listopada 1997. godine donio Zakon o potvrđivanju Europske povelje o regionalnim ili manjinskim jezicima („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, broj 18/97).

Zemlje koje pristupe Europskoj povelji obvezuju se na zaštitu i promicanje regionalnih ili manjinskih jezika budući da su oni često izloženi riziku marginaliziranja. Povelja sadrži niz načela i mjera koja štite jezike koje na području određenoga državnog teritorija tradicionalno rabi manji broj državljana dane države i koji se razlikuju od njezinih službenih jezika. Republika Hrvatska je pri ratifikaciji dala izjavu i samim time sama odredila da će se odredbe trećeg dijela Povelje primjenjivati u odnosu na talijanski, srpski, mađarski, češki, slovački, rusinski i ukrajinski jezik. Države su dužne štiti, promovirati i poticati uporabu jezika koje su navele u svojoj izjavi prilikom pristupanja povelji.

Odredbama članka 10. stavka 2. Europske povelje utvrđeno je da se ugovorne stranke obvezuju da dopuste i/ili potaknu obzirom na lokalna i regionalna tijela vlasti na čijem je području broj stalnih stanovnika koji rabe regionalni ili manjinski jezik takav da opravdava mjere koje se preciziraju u dolje navedenom tekstu:

- a) uporabu regionalnog ili manjinskog jezika na području mjesne nadležnosti regionalnog ili lokalnog tijela,
- b) mogućnost za korisnike regionalnih ili manjinskih jezika da podnose usmene ili pisane zahtjeve u tim jezicima;
- c) objavljivanje službenih isprava regionalnih tijela i na relevantnom regionalnom ili manjinskom jeziku;
- d) objavljivanje službenih isprava lokalnih tijela i na relevantnom regionalnom ili manjinskom jeziku;
- e) uporabu u raspravama na skupštinama (vijećima) od strane regionalnih tijela regionalnih ili manjinskih jezika, bez da se isključi uporaba službenog jezika države;
- f) uporabu regionalnog ili manjinskog jezika u raspravama skupština lokalnih tijela bez da se isključi uporaba službenog jezika države;

g) uporaba ili uvođenje ukoliko se to ukaže neophodnim zajedno sa nazivom na službenom jeziku tradicionalnih i ispravnih oblika imena mjesta na regionalnim ili manjinskim jezicima.

Nastavno, odredbom članka 12. stavka 1. **Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina**, izričito je uređeno da se ravnopravna službena uporaba jezika i pisma kojim se služe pripadnici nacionalne manjine ostvaruje na području jedinice lokalne samouprave kada pripadnici pojedine nacionalne manjine čine **najmanje trećinu stanovnika** takve jedinice.

Kako slijedom službenih rezultata Popisa stanovništva 2011. godine, pripadnici srpske nacionalne manjine čine 34,87% stanovništva grada Vukovara, odnosno više od jedne trećine od ukupnog broja stanovnika grada, pripadnici srpske nacionalne manjine u Gradu Vukovaru ostvaruju pravo na ravnopravnu službenu uporabu srpskog jezika i ćiriličnog pisma na području grada po sili zakona.

Uvjeti službene uporabe jezika i pisma nacionalnih manjina, kojima se osigurava ravnopravnost sa hrvatskim jezikom i latiničnim pismom sukladno zakonu, detaljno su uređeni **Zakonom o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj**.

Člankom 5. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj propisano je da se na području općine, grada ili županije ravnopravna službena uporaba jezika i pisma nacionalne manjine ostvaruje:

1. u radu predstavničkih i izvršnih tijela općine, grada ili županije,
2. u postupku pred upravnim tijelima općine, grada ili županije,
3. u postupku pred tijelima državne uprave prvog stupnja, pred ustrojstvenim jedinicama središnjih tijela državne uprave koja postupaju u prvom stupnju, pred sudbenim tijelima prvog stupnja, državnim odvjetništvima i državnim pravobraniteljstvima prvog stupnja, javnim bilježnicima i pravnim osobama koje imaju javne ovlasti, a koji su ovlašteni postupati na području općine ili grada koji su u ravnopravnu službenu uporabu uveli manjinski jezik i pismo.

Tijela iz stavka 1. toga članka omogućit će korištenje i priznati valjanost privatnih pravnih isprava sastavljenih na području Republike Hrvatske i kad su sastavljene na jeziku i pismu nacionalne manjine.

Člankom 6. toga Zakona propisano je da se ravnopravna službena uporaba jezika i pisma nacionalne manjine u pravilu uvodi za cijelo područje pojedine općine ili grada, a iznimno se može uvesti samo na dijelu područja pojedine općine ili grada kada se može statutom predvidjeti i u užem opsegu od prava utvrđenih ovim Zakonom, ali se ne može isključiti pravo na služenje svojim jezikom u postupcima pred tijelima iz članka 5. točke 3. ovoga Zakona, te pravo na dobivanje javnih isprava i na jeziku i pismu nacionalne manjine.

Člankom 8. Zakona propisano je da se u općinama, gradovima i županijama u kojima je u ravnopravnoj službenoj uporabi jezik i pismo nacionalne manjine, rad općinskih i gradskih vijeća, te općinskih i gradskih poglavarstava kao i rad županijskih skupština i poglavarstva odvija na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu i jeziku i pismu nacionalne manjine koji su u ravnopravnoj službenoj uporabi.

U općinama, gradovima i županijama iz stavka 1. toga članka osigurava se, dvojezično ili višejezično:

1. ispisivanje teksta pečata i žigova istom veličinom slova,

2. ispisivanje natpisnih ploča predstavničkih, izvršnih i upravnih tijela općina, gradova i županija, kao i pravnih osoba koje imaju javne ovlasti istom veličinom slova,

3. ispisivanje zaglavlja akata istom veličinom slova.

Vijećnik, član poglavarstva ili građanin u općinama, gradovima i županijama iz stavka 1. ovoga članka ima pravo da mu se osigura dvojezično ili višejezično:

1. dostava materijala za sjednicu općinskog ili gradskog vijeća i poglavarstva, kao i županijske skupštine i županijska poglavarstva,

2. izrada zapisnika i objava zaključaka,

3. objavljivanje službenih obavijesti i poziva predstavničkih, izvršnih i upravnih tijela općina, gradova i županija, kao i materijale za sjednice predstavničkih i izvršnih tijela.

Člankom 10. Zakona propisano je da se u općinama i gradovima u kojima je u ravnopravnoj službenoj uporabi jezik i pismo nacionalne manjine, dvojezično ili višejezično, istom veličinom slova, ispisuju:

1. pisani prometni znakovi i druge pisane oznake u prometu,

2. nazivi ulica i trgova,

3. nazivi mjesta i geografskih lokaliteta.

Statutom općine ili grada u kojima je u ravnopravnoj službenoj uporabi jezik i pismo nacionalne manjine, propisat će se da li se prava iz stavka 2. toga članka ostvaruju na cijelom području ili samo u pojedinim mjestima, te da li se i kod kojih mjesta koriste tradicionalni nazivi mjesta ili lokaliteta.

Statutom općine ili grada može se propisati da na području, na kojem je u službenoj uporabi jezik i pismo nacionalne manjine, pravne i fizičke osobe koje obavljaju javnu djelatnost mogu ispisivati nazive dvojezično ili višejezično.

Člankom 11. Zakona propisano je da pripadnici nacionalnih manjina, čiji je jezik i pismo u ravnopravnoj službenoj uporabi, imaju u postupku prvog i drugog stupnja pred upravnim tijelima općina, gradova i županija ista prava kao i u postupku pred tijelima državne uprave prvog stupnja.

Nadalje, tim je Zakonom, između ostalog odredbama članka 12. do 18. i članka 20., detaljno uređeno i ostvarivanje prava na ravnopravnu službenu uporabu jezika i pisma nacionalne manjine u postupku pred državnim tijelima prvog stupnja i pravnim osobama koje imaju javne ovlasti, odnosno u postupku pred tijelima državne uprave prvog stupnja, u postupku pred sudbenim tijelima prvog stupnja, u postupcima koje vode državno odvjetništvo i javni bilježnici te pravne osobe koje imaju javne ovlasti u jedinicama samouprave u kojima je u službenoj uporabi, osim hrvatskog jezika i latiničkog pisma, jezik i pismo nacionalne manjine. Ta su tijela, sukladno članku 18. Zakona, između ostalog, dužna dvojezično ili višejezično: izdavati javne isprave; tiskati obrasce koji se koriste u službene svrhe; ispisivati tekst pečata i žigova u istoj veličini slova; ispisivati natpisne ploče; ispisivati zaglavlja akata istom veličinom slova.

Odredbom članka 22. Zakona propisano je da se sredstva za provedbu toga Zakona i na temelju njega donijetih propisa osiguravaju u Državnom proračunu Republike Hrvatske od 1. siječnja 2001.

Vezano uz samo provedbu toga Zakona, člankom 24. istoga propisano je da ako općina, grad ili županija statutom ne uredi uporabu jezika i pisma nacionalne manjine, a dužni su to učiniti prema odredbama toga Zakona, odnosno, ako je uredi protivno odredbama toga Zakona, čelnik središnjeg tijela državne uprave iz članka 23. toga Zakona (središnje

tijelo državne uprave ovlašteno za nadzor nad primjenom zakona kojima se uređuje sustav državne uprave i sustav lokalne samouprave) obustavit će od izvršenja statut, odnosno pojedine njegove odredbe, naložiti neposrednu primjenu zakona i podnijeti Vladi Republike Hrvatske prijedlog za pokretanje postupka za ocjenu ustavnosti i zakonitosti statuta ili drugoga općeg akta općine, grada ili županije u skladu sa zakonom.

Ujedno, slijedom članka 32. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina, ako vijeće nacionalne manjine smatra da je opći akt jedinice samouprave ili neka njegova odredba protivan Ustavu, tom Ustavnom zakonu ili posebnim zakonima kojima se uređuju prava i slobode nacionalnih manjina, dužno je o tome odmah obavijestiti ministarstvo nadležno za opću upravu. Obavijest o tome uputit će i poglavarstvu jedinice samouprave (gradonačelniku) i Savjetu za nacionalne manjine. Ministarstvo nadležno za opću upravu, ako ocijeni da je opći akt ili neka njegova odredba protivan Ustavu, ovom Ustavnom zakonu ili posebnim zakonima kojima se uređuju prava i slobode nacionalnih manjina, obustavit će, u roku od osam dana, njegovu primjenu. Odluka o obustavi od primjene dostavlja se bez odgađanja općinskom načelniku, gradonačelniku, odnosno županu, predsjedniku predstavničkog tijela koje je opći akt donijelo, a obavijest o donošenju odluke dostavlja Savjetu za nacionalne manjine i vijeću nacionalne manjine na temelju čije je obavijesti odluka donijeta. Ministarstvo nadležno za opću upravu prosljeđuje Vladi Republike Hrvatske odluku o obustavi od primjene općeg akta s prijedlogom za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom i zakonom pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske i o tome obavještava jedinicu samouprave. Obustava od primjene općeg akta prestaje ako Vlada Republike Hrvatske ne pokrene postupak u roku od 30 dana od dana zaprimanja odluke ministarstva.

IV. Predmetnim statutarnim odlukama - Statutarnom odlukom o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara i Statutarnom odlukom o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara, pravo srpske nacionalne manjine na uporabu jezika i pisma nije izrijekom propisano niti uređeno na adekvatan način, odnosno prava srpske nacionalne manjine na službenu uporabu jezika i pisma na području Grada Vukovara u bitnoj su mjeri ograničena i „uređena“ uz niz odgovornih uvjeta, čime je ugrožena sama bit tih prava.

Postupno ostvarivanje ravnopravne službene uporabe jezika i pisma te periodično razmatranje (listopad svake godine) dostignutog stupnja razumijevanja, solidarnosti, snošljivosti i dijaloga među građanima Vukovara zapravo predstavlja odgodu uređivanja prava utvrđenih zakonom i dodatne uvjete za njihovo ostvarivanje, kao i određenje da će Gradsko vijeće svake godine, a najkasnije svake druge godine, donositi dopunu Statutarne odluke kojom se pripadnicima srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara priznaju prethodno dogovorena nova prava.

Iz načina na koji je predmetno pitanje „uređeno“ nije jasno vidljivo o kojim se tu pravima radi, te konkretna prava zapravo nisu ni priznata, već su prava pripadnika srpske nacionalne manjine na ravnopravnu službenu uporabu jezika i pisma te manjine u Gradu Vukovaru spornim aktima utvrđena na sasvim apstraktan način.

Osim toga, navedenim odredbama nisu uređene pretpostavke za ostvarenje prava i provedbu obveza, a nije ispoštivan ni prikladan vremenski okvir vezano uz stupanje na snagu odredaba kojima bi se pravo odnosno obveza uređivali.

Predviđeno donošenje odluke o mogućnosti, odnosno potrebi proširivanja opsega osiguranih individualnih prava pripadnika srpske nacionalne manjine novim pravima iz „kataloga prava“ predviđenih Zakonom o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj, na temelju koje će Gradsko vijeće Grada Vukovara svake godine, a

najkasnije svake druge godine, dopunjavati Statutarnu odluku kojom se pripadnicima srpske nacionalne manjine priznaju prethodno dogovorena nova prava, osim što zakonom nisu predviđeni, u direktnoj su suprotnosti s duhom, smislom i ciljem osiguravanja prava na uporabu jezika i pisma nacionalne manjine.

Ograničavanje ostvarivanja prava vijećnika srpske nacionalne manjine na ravnopravnu uporabu njezina jezika i pisma vezivanjem uz proračunska sredstva Grada Vukovara protivno je zakonu i njegovoj intenciji. Naime, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave ne mogu limitirati pravo pripadnika nacionalne manjine u odnosu na svoje proračune i na taj način, mogućim planiranjem minimalnih sredstava za tu namjenu, onemogućiti ostvarivanje tih prava. Osim toga, sukladno odredbi članka 22. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj, sredstva za provedbu toga Zakona i na temelju njega donijetih propisa osiguravaju se u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. Slijedom svega navedenog ocijenjeno je da su odredbe Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara i Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara u suprotnosti s odredbama mjerodavnih propisa, te je stoga odlučeno kao u izreci.

a) Odredbe Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara

Odgoda uređivanja prava iz članka 5. stavka 3. i stavka 4. te Statutarne odluke protivna je članku 12. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina te članku 6., članku 8. stavak 1. i članku 10. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj.

Postupno propisivanje prava navedeno u članku 6. stavku 1. predmetne Statutarne odluke protivno je članku 12. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina te člancima 6. i 10. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina.

Dopunjavanje Statutarne odluke novim kolektivnim pravima srpske nacionalne manjine na način predviđen člankom 6. stavkom 2. predmetne Statutarne odluke protivno je članku 12. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina te članku 6., članku 8. stavak 1. i članku 10. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj.

Dio odredbe iz članka 7. stavka 2. predmetne Statutarne odluke odnosi se na odredbe iste Statutarne odluke obustavljene ovom Odlukom, a protivan je članku 12. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina te članku 6., članku 8. stavak 1. i članku 10. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj.

b) Odredbe Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara

Osiguravanje prava vijećnika Gradskog vijeća Grada Vukovara (i zamjenika gradonačelnika) iz reda pripadnika srpske nacionalne manjine na način utvrđen člankom 5. stavkom 1. – pisani zahtjev, pojedini materijali, akti te dijelovi zapisnika koje vijećnik naznači u svom pisanom zahtjevu, osim što ne predstavlja nikakva „posebna“ prava kako je u Statutarnoj odluci navedeno, predstavlja ograničavanje navedenih prava i protivno je članku 12. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina te članku 8. stavku 2. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj.

Utvrđivanje prava vijećnika na način uređen člankom 5. stavkom 2. Statutarne odluke, vezivanjem uz proračunska sredstva osigurana proračunom Grada Vukovara protivno je članku 12. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina te članku 22. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj.

Traženje postojanja pravnog interesa i podnošenja pisanog zahtjeva građana za ostvarivanje prava utvrđenih člankom 6. stavkom 1. Statutarne odluke ograničavajuće je i protivno članku 12. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina te članku 8. stavku 2., članku 9. i članku 11. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj.

Odgoda ispisivanja teksta pečata i žigova istom veličinom slova iz članka 6. stavka 2. Statutarne odluke protivna je članku 12. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina te članku 8. stavku 1. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj.

Odgoda uređivanja „kolektivnih“ prava srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara iz članka 7. na neodređeno vrijeme protivna je članku 12. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina te članku 6., članku 8. stavak 1. i članku 10. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj.

Ujedno, sve sporne odredbe predmetnih statutarne odluke protivne su odredbama članka 12. stavka 2. i članka 15. stavka 1. i 4. Ustava Republike Hrvatske, kao i odredbama članka 10. stavka 1. i 2. i članka 11. stavka 3. Okvirne konvencije za zaštitu nacionalnih manjina te odredbama članka 10. stavka 2. Europske povelje o regionalnim i manjinskim jezicima.

Temeljem ove Odluke predložit će se Vladi Republike Hrvatske podnošenje zahtjeva za ocjenu suglasnosti s Ustavom i zakonom spornih odredaba Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara i Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara.

Dostaviti:

1. Predsjednik Vijeća srpske nacionalne manjine Grada Vukovara
2. Savjet za nacionalne manjine
3. Predsjednik Gradskog vijeća Grada Vukovara
4. Gradonačelnik Grada Vukovara
5. Predstojnik Ureda državne uprave u Vukovarsko-srijemskoj županiji
6. Grad Vukovar – za objavu u Službenom vjesniku
7. Pismohrana.